

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 234.981 van 7 juni 2016
in de zaak A. 217.050/IX-8719**

In zake: Vincent DE WILDE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Fiorenzo Van Steenlandt
kantoor houdend te 9120 Beveren
Vrasenestraat 19 bus 8
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de VZW KSO BEVEREN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Christophe Vangeel
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Lange Lozanastraat 24
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 30 mei 2016, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de beroepscommissie van de Sint-Maarten Bovenschool te Beveren van 28 augustus 2015, om aan Vincent De Wilde een oriënteringsattest C toe te kennen.

Tevens vordert de verzoekende partij als voorlopige maatregel “de klassenraad de opdracht te geven om [Vincent] De Wilde [...] te delibereren als leerling die het 2^e leerjaar van de 3^e graad heeft beëindigd”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

De verwerende partij heeft een nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 7 juni 2016, om 11.00 uur.

Kamervoorzitter Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Fiorenzo Van Steenlandt, die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Christophe Vangeel, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Luc Vermeire heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker is tijdens het schooljaar 2014-15 leerling in het eerste jaar van de derde graad wetenschappen-wiskunde aan de Sint-Maarten Boven-school te Beveren.

3.2. Op het einde van het schooljaar heeft verzoeker twee jaartekorten, voor Frans (43%) en biologie (48%) en is hij nipt geslaagd voor wiskunde

(51%). Blijkens het eindrapport behaalt verzoeker op de summatieve toetsen periode 2 een tekort voor biologie (48%), Frans (42%), fysica (45%) en wiskunde (43%).

De delibererende klassenraad reikt hem een C-attest uit en motiveert:

“Omwille van de gemiddelde tekorten voor biologie (vak eigen aan de studierichting) en Frans en de tekorten voor de summatieve toetsen de laatste periode voor biologie, fysica, Frans en wiskunde. We verwijzen naar de rapportcommentaren voor deze vakken, het advies na 4 wetenschappen en het advies van december van dit schooljaar. We verwijzen ook naar het blad opvolging studieproblemen van december. Je volgde ook externe lessen Frans.”

Overleg resulteert in een nieuwe samenkomst van de delibererende klassenraad op 17 augustus 2015. De klassenraad handhaaft het C-attest. De klassenraad gaat uitvoerig in op de argumenten die de ouders van verzoeker met een nota aan de klassenraad hadden voorgelegd.

Verzoeker gaat in beroep bij het schoolbestuur.

3.3. Op 28 augustus 2015 verklaart de beroepscommissie het bezwaar van verzoeker ontvankelijk doch ongegrond en bevestigt zij de beslissing houdende toekenning van een C-attest.

Zij motiveert:

“2. De deliberatievraag die zich stelt is of Vincent in voldoende mate de doelstellingen die in het leerplan zijn opgenomen, bereikt heeft om al dan niet te kunnen overgaan naar een volgend leerjaar. De klemtoon ligt daarbij op de kansen die de leerling heeft om in het volgende leerjaar te slagen.

3. Bij de beoordeling van de deliberatievraag wordt uitgegaan van de mogelijkheden op basis van de vorderingen die de leerling gedurende het voorbije schooljaar gemaakt heeft en van de globale vorming van de leerling, het totaal van zijn talenten en aanleg.

De klemtoon bij deze beoordeling ligt op de kansen die de leerling heeft om in het volgende leerjaar te slagen.

4. De Beroepscommissie stelt onder andere vast wat volgt:

- De vakken Frans en biologie zijn ‘belangrijk’ in het lessenpakket voor de door Vincent gevolgde en gewenste studierichting zowel voor het eerste als het tweede jaar van de derde graad vertegenwoordigen deze vakken in de lessentabel respectievelijk 3 uren (Frans) en 2 uren (biologie). Voormelde vakken zijn dus duidelijk richtingbepalend.

- Het eindrapport voor de eerste periode toont voor het vak Frans een aanzienlijk tekort op de summatieve toets (40%). Ook voor het vak biologie is er een zwaar tekort (38%). Deze tekorten worden deels ondervangen door het persoonlijk werk: Frans (50%) en biologie (56%).

Als algemene toelichting van de klassenraad werd vermeld: ‘Deze resultaten zijn zwak. Jammer genoeg worden jouw inspanningen niet beloond. We raden je een overstap aan naar een andere studierichting die meer bij je mogelijkheden past’.

- Het eindrapport voor de tweede periode toont voor het vak Frans een aanzienlijk tekort op de summatieve toets (42%). Ook voor het vak biologie is er een tekort (48%). Deze tekorten worden deels ondervangen door het persoonlijk werk: Frans (51%) en biologie (48%).

Er zijn ook op de summatieve toetsen voor deze periode tekorten voor de vakken fysica (45%) en wiskunde (43%).

- Het jaartotaal voor het vak Frans is 43% en voor biologie 48%.

Het is duidelijk dat de tekorten op de vakken Frans en biologie ernstig zijn waarbij er weliswaar een beperkt gunstige maar onvoldoende evolutie is. Feit is dat beide vakken in overweging genomen moeten worden bij de huidige beoordeling.

Dat de leerplandoelstellingen voor het vak biologie mogelijks onvoldoende door de vakleerkracht werden getoetst tijdens het derde trimester, neemt niet weg dat, onder verwijzing naar het afsprakenblad, Vincent ook uit eigen initiatief bij moeilijkheden de vakleerkracht hierover had kunnen aanspreken, hetgeen niet gebeurd is.

Tevens dienen alle leerplandoelstellingen voor het vak biologie in acht te worden genomen waarbij dient te worden vastgesteld dat deze, gespreid over het ganse schooljaar, niet werden behaald.

Gelet op het richtingbepalend belang van de vakken Frans en biologie in het eerste jaar van de derde graad zijn er voldoende redenen om te stellen dat de leerplandoelstellingen voor deze vakken niet bereikt zijn.

Het argument dat er op geen enkel ogenblik tijdens het schooljaar een indicatie is gegeven dat er voor Vincent ernstige problemen zouden rijzen op het einde van het schooljaar kan op basis van de gegevens van het dossier niet worden gevolgd:

- Als algemene toelichting van de klassenraad op het rapport voor de eerste periode werd vermeld: ‘Deze resultaten zijn zwak. Jammer genoeg worden jouw inspanningen niet beloond. We raden je een overstap aan naar een andere studierichting die meer bij je mogelijkheden past’.

- Dit werd besproken op het oudercontact van 19 december 2014, waarbij schriftelijk werd verzocht om feedback te geven op het document ‘opvolging studie- en/of gedragsproblemen’ alsook dat Vincent de bevraging ‘zelfevaluatie’ zou invullen.

Naar aanleiding hiervan ging een bespreking door tussen de klas-
senleraars en [de] mama van Vincent.

- Voor het vak biologie werd op het eindrapport voor de eerste pe-
riode vermeld: ‘Helaas een tekort. Je zal je vanaf januari extra
moeten inzetten voor dit vak...’, voor het vak Frans werd vermeld:
‘Het is jammer dat je niet geslaagd bent. Je behaalde een onvol-
doende voor het kennisgedeelte, het leesexamen en de mondelinge
proef. Feedback volgt na de vakantie. Het is raadzaam om naar het
oudercontact te komen 8 januari en externe hulp te zoeken. Geniet
eerst van de kerstvakantie en kom tot rust’.

Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat Vincent voor het vak Frans bij-
komende externe lessen volgde.

Dat ondanks de gedegen inzet van Vincent, hetgeen door de klassenraad
wordt bevestigd, is hij er niet in geslaagd om deze doelstellingen te berei-
ken.

Algemeen wordt vastgesteld, en dit niet enkel voor de vakken Frans en
biologie, dat Vincent voor het persoonlijk werk vrijwel goede resultaten
haalt, maar dat op het ogenblik van het verwerken van grotere leerstofge-
helen, hetgeen wordt beoordeeld bij de summatieve toetsen, hij hier on-
dermaats in slaagt.

Gelet op het toenemend belang, zeker in een ASO-richting, van de ver-
werking van grotere leerstofgehelen waarbij o.a. verbanden tussen de on-
derscheiden leerstof dienen te worden gelegd, dient hiermee rekening te
worden gehouden voor de huidige beslissing.”

3.4. Tijdens het schooljaar 2015-16 schrijft verzoeker zich in de-
zelfde school in als vrije leerling in het tweede jaar van de derde graad weten-
schappen-wiskunde.

IV. Ontvankelijkheid van de vordering

4.1. De verwerende partij werpt een exceptie *obscuri libelli* op, om-
dat het verzoekschrift volgens haar geen middelen zou bevatten.

4.2. Voor zover de verwerende partij met deze exceptie refereert aan
het verzoekschrift waarbij de vordering tot schorsing is ingeleid en dat thans ter
beoordeling staat, zij vastgesteld dat de toepasselijke procedureregels in een geval

als het voorliggende waarbij de schorsing wordt gevorderd nádat reeds een annulatieberoep aanhangig is gemaakt, niet vereisen dat de middelen worden hernomen.

Het volstaat voor de Raad dat verzoeker refereert aan zijn middelen, opgenomen in het inleidend verzoekschrift tot nietigverklaring – vooropgesteld dat dit laatste ontvankelijke middelen bevat.

4.3. De verwerende partij slaagt erin om in de memorie van antwoord de hierna weergegeven en besproken grieven, die verzoeker in zijn annulatieverzoekschrift heeft uiteengezet onder de hoofding ‘middelen’, puntsgewijze te overlopen en tegen te spreken. Zo toont zij met haar verweer zelf aan dat verzoeker in wezen aan de beroepscommissie verwijt haar beslissing niet naar recht te hebben gemotiveerd of onzorgvuldig te hebben gehandeld.

4.4. Die vaststellingen volstaan om de exceptie niet ernstig te noemen.

5. Vooralsnog bestaat er geen noodzaak om over de andere door de verwerende partij – overigens enkel in de memorie van antwoord – opgeworpen ontvankelijkheidsexcepties uitspraak te doen. Een onderzoek van en een uitspraak over die excepties zou alleen nodig zijn indien de grondvoorwaarden voor het toewijzen van de vordering tot schorsing vervuld zijn, wat, zoals hierna zal blijken, niet het geval is.

V. Herinnering aan de schorsingsvoorwaarden

6. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid slechts worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden en dat een uiterst dringende nood-

zakelijkheid voorhanden is die onverenigbaar is met de behandelingstermijn van de gewone vordering tot schorsing.

VI. Uiterst dringende noodzakelijkheid

Standpunt van de partijen

7. Verzoeker wijst erop dat hij als vrije leerling reeds de lessen kon volgen van het tweede jaar van de derde graad, zodat bij het instellen van het annulatieberoep nog geen dringendheid aanwezig was. Nu nadert echter het einde van het schooljaar. Als vrije leerling en dus, bij bepaling, niet regelmatige leerling, heeft hij geen recht op een officieel studiebewijs. De kans is reëel dat hij op het einde van het schooljaar nog steeds niet aan de toelatingsvoorwaarden voldoet, waardoor het onmogelijk is om voor het gevolgde leerjaar een studiebewijs uit te reiken. Nu zijn wel dringende redenen aanwezig die leiden tot een verdere ontwrichting van de studiecarière van verzoeker en hem een ernstig nadeel kunnen toebrengen. Gelet op het statuut van vrije leerling komen zijn afstuderen én zijn hogere studies ernstig in het gedrang aangezien (voorlopig) geen studiebewijs uitgereikt kan worden.

8. De verwerende partij antwoordt dat de vordering “absoluut laat-tijdig” is; er liggen volgens haar geen gewijzigde omstandigheden voor die een actueel (veranderd) spoedeisend karakter kunnen rechtvaardigen:

“De meest aangewezen procedure in deze materie is de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid aangezien deze op de meest pertinente manier tegemoet komt aan het meest courante belang in dergelijke zaken: m.n. het (dreigend) verlies van een schooljaar.

Door te opteren voor de procedure in nietigverklaring ondergraaft verzoekende partij als het ware zelf zijn eigen belang en creëert zij zelf het mogelijke nadeel waaraan zou dienen te worden verholpen – nl. het verlies van een schooljaar.”

Beoordeling

9. De regelgeving laat toe dat de schorsing “op elk moment” wordt gevorderd (artikel 17, § 1, tweede lid, RvSt-Wet) en de situatie is denkbaar dat een zaak door gewijzigde omstandigheden pas dringend wordt – of zelfs uiterst dringend – nádat reeds eerder een annulatieberoep aanhangig werd gemaakt.

Met deze regeling heeft de wetgever precies de situaties willen verlaten waarbij “geen enkele bijzondere gebeurtenis vereist dat de Raad van State zich bij spoedeisendheid over de zaak die [hem] wordt voorgelegd uitspreekt” (*Parl.St.* Senaat 2012-13, nr. 5-2277/1, 4), waardoor het normale onderzoek van de hangende zaken nodeloos wordt vertraagd.

10. De Raad van State valt in dat licht de uiteenzetting van verzoeker bij, zowel waar hij verklaart dat hij als vrije leerling – situatie waardoor hij zich onderscheidt van andere leerlingen die ingevolge hun C-attest dadelijk met het verlies van een schooljaar worden geconfronteerd – niet onmiddellijk kwalijke gevolgen moest vrezen, als waar hij uiteenzet dat die situatie thans op een punt is gekomen dat hij niet langer het normale verloop van de procedure ten gronde kan afwachten.

VII. Ernst van de middelen

Uiteenzetting van de middelen

11. Verzoeker verwijst in de eerste plaats naar de volgende uiteenzetting die hij heeft gegeven in het inleidend verzoekschrift van zijn annulatieberoep:

“1. Algemeen

Verzoeker heeft 2 tekorten: Frans (43%) en Biologie (48%). Bij nazicht van het jaarrapport zijn de punten voor andere vakken redelijk tot goed te noemen. Deze komen verder niet ter sprake, worden blijkbaar niet over-

wogen doch maken de beslissing van een C-attest alleen maar merkwaardiger.

Betreffende het vak Frans is duidelijk te lezen in de motivering dat er gedurende het schooljaar een positieve evolutie merkbaar was.

- beter voorbereid op het examen van juni
- spreekgedeelte stond op punt
- gespreksvaardigheid liep vlotter.

Tevens geeft de vakleerkracht te kennen dat voor haar vak een vakantietaak zou kunnen volstaan.

Hieruit leiden wij af dat de basis voor een C-attest voornamelijk bij het 2-uursvak Biologie te zoeken is.

2. Tekorten

In een 3^e graad waarbij de keuze enkel tussen geslaagd (A-attest) en niet-geslaagd (C-attest) balanceert, is het niet abnormaal dat een leerling het voordeel van de twijfel krijgt (lees gedelibereerd wordt) en zich verder mag proberen te bewijzen.

Verzoeker was zich terdege bewust van de moeilijkheden voor deze vakken en nam zelfs op privé-initiatief bijlessen voor het vak Frans. Voor beide vakken is een positieve evolutie merkbaar!

Met de stijgende lijn van de punten werd geen rekening gehouden. Nochtans getuigt dit van inzet.

3. Leerplandoelstellingen

Deze zouden door de leerling niet voldoende bereikt zijn.

Hierbij dient te worden opgemerkt dat de leerplandoelstellingen voor het vak biologie ook vanuit de leerkracht niet op voldoende wijze werden bereikt.

Voor het vak biologie werden er dit schooljaar slechts 5 toetsen gegeven: [...]

- 10/10/14 functionele morfologie van de cel
- 7/11/14 chemische stoffen in organismen
- 2/2/15 enzymen
- 6/3/15 fotosynthese
- 30/3/15 celademhaling

Vooreerst dienen we op te merken dat de laatste toets op het einde van maart werd gegeven.

Dit impliceert dat er gedurende het volledige 3^e trimester geen enkele toetsing van de leerstof is gebeurd.

indien een vak binnen deze richting een zodanig gewicht heeft dat een tekort kan leiden tot een C-attest, dan dient de leerkracht op zijn minst voldoende zorgvuldig te zijn en zich te vergewissen van de verworvenheden van zijn studenten.

In casu heeft de leerkracht volgens het leerplan een pakket van 50 lestijden in het 5^e jaar secundair. Het betreft hier dus 1 toets per 10 lestijden wat onmogelijk kan weergeven of de leerling voldoende inzicht heeft in de te kennen leerstof.

Bovendien werd van de laatste 2 onderdelen geen enkele toetsing gedaan. Het voorziene lestijden pakket binnen het leerplan voorziet maar liefst 12 lesuren! [...]

De leerkracht is tekort geschoten aan zijn zorgvuldigheidsverplichting en heeft de opgelegde leerplandoelstelling niet kunnen halen.

In principe is dit geen probleem zolang de leerling er niet op afgerekend wordt.

4. Gebrek aan informatie naar de leerling betreffende de te kennen leerstof. In de motivering van opnieuw bijeengeroepen klassenraad staat: De leerkracht (Biologie) geeft nooit een leerstofoverzicht.

Deze argumentatie slaat nergens op en is zelfs in tegenspraak met de regels die de school zelf hanteert door enerzijds het maximum aan begeleiding, remediëring en hulp te voorzien voor leerlingen met studiemoeilijkheden en staat anderzijds haaks op de manier van werken in het onderwijs.

Het is hoogst uitzonderlijk dat een leerstofoverzicht niet wordt gegeven.

Iedere leerkracht, binnen welk onderwijstype ook, moet zijn leerlingen vooraf op de hoogte brengen wat er van hen verwacht wordt. Binnen het hoger onderwijs en op universitair niveau zijn dit zelfs verplichtingen!

Bijzonder te vermelden is dat het leerstofoverzicht dan toch online is gekomen, de namiddag voor het examen. Daarbij ook 2 toetsen zonder verbeter sleutel.

Hier kan alleen maar afgeleid worden dat er tekortgeschoten is aan de informatieplicht.

5. Ontbreken van communicatie naar de ouders van verzoeker

Op geen enkel ogenblik, tijdens het voorbije schooljaar, is er een indicatie gegeven dat er voor Vincent ernstige problemen zouden rijzen op het einde van het schooljaar.

Geen enkel oudercontact bracht dit naar boven. Geen enkele mededeling, telefoon of mail werd hierover verstuurd.

In de schoolagenda van verzoeker werd geen enkele nota geschreven die er op zou kunnen wijzen dat er zulk een zware beslissing boven zijn hoofd hing. Nochtans is de schoolagenda het belangrijkste kanaal in de communicatie naar de ouders.

Door het ontbreken van communicatie was het toekennen van een C-attest een donderslag bij heldere hemel.

Ondanks het feit dat een beslissing van een klassenraad door iedereen gedragen wordt, is er toch bijzonder veel gewicht gegeven aan het vak Biologie. (Het is een wetenschapsvak, doch wordt slechts 2u per week gedoceerd)

Naast de eerder vermelde tekortkoming dient er ook vermeld te worden dat dit een schending kan inhouden van de Algemene Pedagogische Reglementering van het Vlaams Verbond van het Katholiek Secundair Onderwijs.

Prestaties dienen in hun geheel geoordeeld te worden. Er mag geen bijzonder gewicht gegeven worden aan 1 of enkele vakken.

Ook de Raad van State heeft in een arrest dd. 18.09.2014 op dezelfde wijze geoordeeld

6. Beperken van de mogelijkheden van verzoeker

Verzoeker werd op 31 augustus – 1 dag voor de start van het schooljaar – op de hoogte gebracht van de beslissing van de beroepscommissie dat het C-attest gehandhaafd bleef.

Dit is een bijzonder late beslissing waardoor de opties voor een normale start van het nieuwe schooljaar uitermate beperkt worden. Bovendien is het samenroepen van een klassenraad op 17 augustus 2015 eveneens een bijzonder late actie.

Het enkele feit dat sommige leerkrachten reeds op reis waren begin juli blijft niet overeenind om deze late samenkomst te verantwoorden. Ook tijdens de klassenraad van 17 augustus 2015 moesten afwezige leerkrachten telefonisch gecontacteerd worden.”

Hij voegt daaraan toe:

“Hierbij voegen zij een enig stuk toe met de resultaten van de verzoeker Vincent De Wilde tot op heden.

Hieruit mag blijken dat de beslissing van de klassenraad eind vorig schooljaar, en bevestigd door de bestreden beslissing van verwerende partij, alle grond mist. Daar waar verzoeker vorig schooljaar in het 5^e jaar een dubieus C-attest ontving, heeft hij gedurende de hele schooljaar op alle taken, toetsen en examens samen, slechts 1 (klein) tekort behaald en is er zelfs een positieve evolutie t.o. vorig jaar. De huidige cijfers zijn voor een student van het 6^e middelbaar minstens gelijk aan het gemiddelde.

Dit middel dient dan ook als ernstig te worden beoordeeld.”

Beoordeling

Grief ‘1. Algemeen’

12. De vakleerkracht Frans is zelfs geen lid van de beroepscommissie, zodat haar mening bezwaarlijk als motief van de bestreden beslissing aan de beroepscommissie aangerekend kan worden.

De grief mist in zoverre ernst.

13. De beroepscommissie acht beide vakken waarvoor verzoeker een jaartekort behaalt belangrijk en “richtingbepalend” en zij stelt uitdrukkelijk “dat beide vakken in overweging genomen moeten worden”. Zij betreft ook tekorten voor de summatieve toetsen fysica en wiskunde in haar beoordeling, evenals het verwerken van grotere leerstofgehelen “en dit niet enkel voor de vakken Frans en biologie”.

In zoverre de grief uitgaat van de veronderstelling dat “de basis voor [het attest] voornamelijk bij [...] Biologie te zoeken is” en dat de prestaties van verzoeker voor andere vakken niet ter sprake komen, mist ze bijgevolg feitelijke grondslag.

14. De eerste grief faalt.

Grief ‘2. Tekorten’

15. Volgens verzoeker is geen rekening gehouden met de “stijgende lijn van de punten”.

De beroepscommissie stelt integendeel vast dat “er weliswaar een beperkt gunstige maar onvoldoende evolutie is”.

De grief mist in zoverre feitelijke grond.

16. Inzet zonder resultaat volstaat *prima facie* niet voor een A-attest. Ten overvloede stelt de Raad van State vast dat de beroepscommissie wel degelijk heeft opgemerkt dat verzoeker voor Frans “bijkomende externe lessen volgde” maar dat hij “ondanks de gedegen inzet” de leerdoelstellingen niet heeft bereikt. Hieruit mocht verzoeker begrijpen waarom hij niet het voordeel van de twijfel kon krijgen: aangezien de gedegen inzet én zelfs het volgen van bijlessen niet hebben geholpen, lijkt er geen marge te zijn voor verbetering.

17. De tweede grief is niet ernstig.

Grief ‘3. Leerplandoelstellingen’

18. Zoals de Raad van State al in tal van arresten heeft overwogen, is het, in beginsel, één zaak of een leerling bewezen heeft de van hem verlangde

kennis en kunde te bezitten, een andere, als hij die kennis en kunde niet blijkt te bezitten, wie daarvoor de schuld draagt.

Verzoeker beweert in dat verband nu, dat de leerkracht evenmin bepaalde onderwijsdoelstellingen heeft behaald, maar hij verduidelijkt niet hoe die vaststelling, mocht ze al correct zijn, ertoe moet leiden zijn resultaten plots beter te presenteren dan ze zijn. Evenmin argumenteert hij dat de beroepscommissie om die reden niet over alle nuttige gegevens zou beschikken en hem bijvoorbeeld een bijkomende proef moet opleggen: die vraag heeft hij aan de beroepscommissie nooit gesteld, zo lijkt.

Verzoeker gaat ook niet in op de in de bestreden beslissing opgenomen motieven ter weerlegging van dit argument door de beroepscommissie.

19. De derde grief is niet ontvankelijk en bijgevolg ook niet ernstig.

Grief '4. Gebrek aan informatie naar de leerling betreffende de te kennen leerstof'

20. Verzoeker kon in de klassenraadbeslissing van 17 augustus 2015 reeds lezen dat geen afzonderlijk leerstofoverzicht werd gegeven omdat bij elke les biologie het lesonderwerp in de schoolagenda van de leerlingen wordt genoteerd en dat een nazicht van de schoolagenda volstaat om te weten wat gekend moet zijn.

21. In zijn beroep bij de beroepscommissie en thans ook voor de Raad van State leest verzoeker maar één onderdeel van dit antwoord, namelijk de bevestiging dat er geen (afzonderlijk) leerstofoverzicht is gegeven.

Naar het oordeel van de Raad van State is de daartoe opgegeven reden op het eerste gezicht afdoende, minstens toont verzoeker in de huidige stand van de procedure niet aan dat daarover anders moet worden geoordeeld. Daarbij komt, ten overvloede, dat verzoeker *prima facie* evenmin aantoont welke weerslag het ontbreken van een leerstofoverzicht op zijn behaalde punten heeft gehad, bij-

voorbeeld omdat hij is ondervraagd over een leerstofonderdeel waarvan hij onmogelijk kon weten, zonder te beschikken over een leerstofoverzicht, dat het tot de te kennen leerstof behoorde.

22. De vierde grief is onontvankelijk en bijgevolg ook niet ernstig.

Grief '5. Ontbreken van communicatie naar de ouders van verzoeker'

23. De beroepscommissie refereert aan minstens drie contactmomenten die het feitelijk uitgangspunt, dat verzoekers ouders van informatie zijn verstoken, weerspreken. Hen is zelfs geadviseerd om verzoeker van studierichting te doen veranderen.

24. De grief mist in die mate alle ernst.

25. In zoverre deze grief betrekking heeft op het vermeende “bijzonder gewicht” dat aan het vak biologie zou zijn gegeven, valt ze samen met de eerste grief.

26. De vijfde grief kan niet slagen.

Grief '6. Beperken van de mogelijkheden van verzoeker'

27. De Raad van State heeft er alle begrip voor als een leerling tijdig wenst te weten hoe zijn verhaal tegen de over hem genomen evaluatiebeslissing afloopt en als die leerling in de praktijk het anders ervaart.

Dat een orgaan van de verwerende partij mogelijk spoediger had kunnen handelen, lijkt echter de onwettigheid van de bestreden beslissing niet aan te tonen.

28. De grief kan de gevorderde schorsing van de tenuitvoerlegging niet verantwoorden.

Grief ‘De resultaten van verzoeker tot op heden’

29. In zoverre verzoeker in zijn vordering tot schorsing met de verwijzing naar zijn schoolse resultaten als vrije leerling een nieuw middel wenst aan te voeren, is het niet ontvankelijk. In een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid zijn nieuwe middelen enkel toegelaten, zo blijkt uit artikel 16, § 1, 6°, van het procedurereglement kortgeding van 5 december 1991, indien de memorie van wederantwoord nog niet is ingediend en dan nog enkel in zoverre het middelen van openbare orde betreft of middelen die gegrond zijn op elementen uit het administratief dossier die ongekend waren bij verzoeker op het ogenblik van de indiening van het annulatieberoep. Deze grief voldoet niet aan die voorwaarden, alleen al omdat reeds een memorie van wederantwoord is ingediend.

30. Ten overvloede merkt de Raad van State op dat een beroepscommissie bezwaarlijk verweten kan worden dat zij geen rekening houdt met toekomstige feiten. Het lag op de weg van de beroepscommissie om over verzoeker een beslissing te nemen over het schooljaar 2014-2015 aan de hand van de toentertijd voorliggende studieresultaten en andere relevante gegevens van zijn leerlingendossier. Dat die resultaten niet deugdelijk zouden zijn vastgesteld en onbetrouwbaar zijn, of dat de daarop gesteunde vaststellingen die geleid hebben tot een C-attest onregelmatig zijn – of in de huidige stand van de procedure: lijken – heeft verzoeker blijkens de bespreking van de door hem aangevoerde grieven vooralsnog niet aangetoond.

31. Het nieuwe argument, voor het eerst ontwikkeld in de vordering tot schorsing, mag de schorsing niet verantwoorden.

Slotsom

32. Er is niet voldaan aan de voorwaarde van een ernstig middel.

VIII. Voorlopige maatregelen

Verzoek

33. Verzoeker vraagt aan de Raad van State om “de klassenraad de opdracht te geven om verzoeker De Wilde Vincent te delibereren als leerling die het 2^e leerjaar van de 3^e graad heeft beëindigd”.

Het verzoekschrift bevat met betrekking tot deze vraag enkel de volgende toelichting:

“1.3. Voorlopige maatregelen

Opdat verzoekers niet in een patstelling zouden terecht komen, verzoeken zij om de schorsing van de beslissing dd. 28.08.2015.

Aangezien de eindtermen in het secundair onderwijs worden opgesteld per graad en als dusdanig moeten beoordeeld en gedelibereerd worden, behage het de Raad van State om de delibererende klassenraad deze opdracht toe te wijzen.”

Beoordeling

34. Verzoeker is er niet in geslaagd om aan te tonen dat er reden is om de bestreden beslissing van de beroepscommissie te schorsen.

De *sub* 33 aangehaalde, korte en niet bijzonder heldere toelichting bij de gevorderde voorlopige maatregel overtuigt de Raad van State niet waarom hij in die omstandigheden de delibererende klassenraad van het tweede jaar van de derde graad bevelen zou geven.

35. Nu geen ernstig middel is aangevoerd dat de nietigverklaring van de bestreden beslissing *prima facie* kan verantwoorden, is evenmin voldaan aan

één van de grondvoorwaarden die overeenkomstig artikel 17, § 1, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vervuld moeten zijn om de gevorderde voorlopige maatregel te kunnen bevelen.

IX. Kosten

36. Wat de vraag van de verwerende partij betreft om de kosten van de vordering, met inbegrip van een rechtsplegingsvergoeding, ten laste van de andere partij te leggen, zij eraan herinnerd dat de bijdrage in de betaling van de kosten, inbegrepen de rechtsplegingsvergoeding, wordt bepaald in het arrest waarin uitspraak wordt gedaan over het beroep tot nietigverklaring.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 7 juni 2016, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

Geert Van Haegendoren